

De Kaekelaar 19u. Een half uur voor de deuren openzwaaiden van de achtste editie van BLUES IN SCHOTEN, stonden de mensen reeds te dringen om binnen te kunnen in het Cultureel Centrum van Schoten.

Scotch' n Soda kregen de eer om de aftrap te geven met een mix van eigen nummers, boogie woogie en zowaar een meezinger zoals "Drunken Sailor", jaren geleden onsterfelijk gemaakt door Ferre Grignard.

Wanneer het publiek in het begin nog enigszins bescheiden op de achtergrond blijft, schuiven ze na enkele nummers toch allemaal richting podium en loopt de zaal binnen het half uur volledig vol.

Voor een band die de avond moet beginnen, is een vol huis vanaf het begin, altijd een flinke opsteker.

Dan was het de beurt aan de Belgian Blues Legends en de groepsnaam dekt de lading volledig. Deze Belgische topmuzikanten hebben allen behoorlijk wat Blueswatertjes doorzwoomen en ook nu geven ze waar het publiek voor gekomen is, eerlijke bluesmuziek van hoge muzikale waarden.

"Mail Man", "Mojo Head", "Going to Louisiana" de klassiekers volgden elkaar naadloos op.

Hulde aan Big Dave, René Stock, Willy Maze, Marino Noppe en Stan Aerts, dit was wereldklasse gebracht door Belgische Bluesgrootheden.

Veel tijd om te pauzeren was er niet, want Lightnin'Guy & The Mighty Gators maakten reeds hun opwachting.

Hier was het vooral sfeer dat het optreden van Lightnin'Guy en de zijnen op het podium teweegbrachten. Little Chris op gitaar was zeker één van de uitblinkers in de groep.

Op het einde mocht Marino Noppe nog eens mee op het podium om een gesmaakte versie van "Bon Ton Rouler" op een tevreden publiek los te laten.

Het was reeds lang middernacht gepasseerd wanneer de presentator van dienst, Howlin' Bill, zijn spiekbriefje vol superlatieven moest bovenhalen, om Mac Arnold & Plate Ful O Blues aan te kondigen. Deze man heeft niemand minder dan Muddy Waters, James Brown, John Lee Hooker, BB King en nog vele anderen begeleidt en heeft nu voor een tijdje zijn boerderij verlaten om zelf terug on the road de Blues te gaan verkondigen.

De zaal werd, alsof dat nog nodig was, opgewarmd door een ijzersterke band, alvorens de man zelf op het podium verscheen.

Mac Arnold had er duidelijk zin in en zijn authentieke blues in combinatie met de speciale klanken van zijn door zijn broer gemaakte Gas Can gitaren werden niettegenstaande het late uur fel gesmaakt door het publiek.

Met name de song waarin hij het verhaal van een slecht startende tractor verweef in de song, was heerlijk om te horen.

Een schitterend slot van alweer een geslaagde editie van BLUES IN SCHOTEN.

En wanneer diep in de nacht de laatste bluesfan met zachte maar dwingende hand huiswaarts werd gestuurd, begonnen de organisatoren reeds de eerste ideeën en plannen uit te wisselen voor de negende editie van BLUES IN SCHOTEN 2011

Mr Blues'n Guzzi 2010

www.bluesinschoten.be